Samtal
Vakanda og Sofanda;
Somuleides þeirra Þriggia Asinia edur Astar-Gydia,
Siafnar, Lofnar og Varar,
Flutt i Brwdkaupe Prentarans,

Monſ. Peturs Jons Sonar,
OG
Mad. Sigridar Jons Doottur.

Sem stood ad Hoolum i Hialltadal, æ Dag hinns helga Simeonis, edur þañ 5. Januarii, Arum epter Guds Burd, 1780.
Enn Numed i Hollte af Heyranda þeim, sem ærnar Hagsældum
Beggia Inngengenne Stiett.

Med Lag.
Rijs upp mijn Sæl og bregd nu Blunde, 2c

Vakande og Sofande.

Vakande.

Hvad er þad Svefna sem þu hefur?
Sofd' ecke leingur, Kunninge!
Oværden þvi mier einga gefur,
Andvoku Bid æ Noottunne;
Eg hefi ræsad wte um̃ Stund,
ædur enn næde þijnum Fund.

Fyrst þegar af mier Fotum kippte,
foor eg ad giæta Vedurlags,
hafde Næatturan Hættaskipte,
Hofud-Tijme var enn til Dags;
Grøsenn af Daggar Gnide blaut,
grwfdu i sinnar Moodur Skaut.

Fleirst voru Dijr ad Giættum gengenn,
gat eg ei nockurt þeirra sied;
Dvale var ollum Fuglum fengenn,
folldu Vængiunum Hofuded;
Einasta gæfu i Gilium Svar,
Geigvænna Fossa Billtingar.

Medann i Brioostе billt' eg þessu,
bloomade Dagur Nwpa-Tind,
hoofu þæ Fuglar Morgun-Messu,
mier þokte vera æ Saungnum Hind;
Gullegum Dwne geymder i,
gnuddudu Vængium nær vid Sky.

Hægt fræ þeim Sydre Himens Enda,
Hræsvelgur kwde fagra Blæ,
burt-tooku Dætur Brims ad venda,
boolnudu þær i vijdum Sæ,
Glaners fræ Meyu greidde Sky,
glitrudu Neggenn Folldar þvi.

Sofande.

Var þetta framar Veniu Riære?

Vakande.

Vijslega spurder þu mig enn!
Hvort mund' eg ef ad ei so være,
æskia þad sæe fleire Menn?

Sofande.

Kneskote færdu mæta af mier,
minnur ef þetta Sognum ser.

Hvada Rauster eg heyre gialla,
himneskum lijkar Pijpna-Dans,
i hverre Att, þo viss' eg valla,
var Sigur-Liooda þesse Krans;
Gaungum i Hollt og hlijdum æ,
Hiartans indælu Saunga þæ.

Vakande.

Hey! Hey! Eg Dyser þikest kenna,
þær sem Mann-Elsku teingia Froons,
hveriar so sem i Bæle brenna,
Biarma hrijslande Funa Loons;
Þeirra niallhvijtre Asiæn i,
eru Purpura litud Sky.

Astar-Gydiurnar.

Hæiler þid Viner! Hveim eg unne,
hafid ei numed þessa Frett?
Ad Prentare Jons Son Petur kuñe,
Prwdur inngæanga Hioona Stiett;
Sigridar Heite fyrrum feck,
fagurleit sw er kysste Reck.

Med þvi Næatturu Mynden þwnga,
miked tekur ad hefia Brwn,
vær hofum ora vaked wnga,
Velfella Qvidu so sem hun;
Vid skulum hana þilia þæ,
þeir sem ad vilia, hlijde æ:

Siøfn.

Hvivetna betur hijrum orne,
Haningian Petre betst er mæ,
af voru mæra Minnes-Horne,
Muna gladværann dogge sæ.
Hænge hverstveggia Ond af Ond,
Elsku-Ved Neggia reise-Bond.

Unntu Mæringe megenn dijra,
Mittes Gullhrijnga fogur Lind,
þad munde Giæfu þinne stijra,
þu hanns Koromu vert Imind.
Hlioottu þad sem eg hugsa þier:,
Hamingiu, Læn og Farsællder.

Lofn.

Þad veitstu Petur, þier eg unne,
þu hefur Merkenn greinelig,
fellur þvi Ost af mijnum Munne,
(mætte eg nockud leggia æ þig):
Himens Dagg-Falla Drope hver,
dille Hagsældum fyrer þier.

Og þier Sigridur lijka lijde,
Lof-Versa minna Fyrerboon:
Endurborenn þijn Ædla Þrijde,
alldreie Manna hverse Sioon:
Giæfan ad Skaute beggia blijd,
beine Velfella nægre Tijd.

Var.

Haudur, Sioor, Elldar, Himen, Vindur,
Hite, Kul, Sumar, Vetur, Mioll,
Skyen, Gros, Fuglar, Kvister, Kindur,
Klettar, Sool, Mæne, Vatna-Foll,
lijka giorvallur Himens Her,
hverse Bæ̃dum til Luckn sier.

Þannig vier Drepling þenna endum,
þiker oss Mæl ad fara heim.
Þridie sem dulest gat i Grendum,
grijpe sæ vid, og fære þeim;
Lætum nu spora Mana Mel;
Mijner Kunningiar, Fared Vel!

Tillaged af Heyrandanum.

Hvada Þrijde, Reik og Rædur,
Recka Teite fyrrer Ecka?
Hvada Brwda Glans og Glede,
glooer æ, sem megenn prooast?
Her er Petur, hvered oru,
hlijdde Greppa Minne, prijddur
Sooma, Lystum, hanns vid Himin
hrijnge Lof til Þiood-Minninga.

Hvi so margur Hiarna-Torge,
hlijer dætt med Øle nyu?
Hvi eru Belltes-bornar-Eyum
Bæle renndar Sylfur-Skæler?
Her Sigridur hrepper dijrann
Hnijsu-Jardar Biarma Vijser,
hennar Sporum hæfa kunne,
Hagur Giæfu Lijfs um̃ Daga.

Innstu Hiartans Akra snerte,
Ødlings Hisin Byrtu Rødulꝭ,
Mæl af orum Sansa Sølum,
swngenn eins ad Raun og Twngu;

Frævist Lofe, Gulle, Giæfu,
goodum Ættar-Spreingis Þætte,
Sijdann vijked, Sælu taked,
Soolar Grams ad Velldes Stoole!

Prentad æ Hoolum i Hialltadal, Anno, 1780.